

k/219/00.02.10/2017
MF

Suojelualueen ja virkistyskäytön yhteensovittaminen?

Suojelu tukee metsien virkistyskäyttöä, josta hyvänä esimerkkinä toimii Vantaa. Kaupunki on suojellut yli tuhat hehtaaria metsiään osin tiiviin ja kasvavan väestön asutusalueiden keskellä. Vantaa on myös pyrkinyt lisäämään lähimetsien arvostusta ja käyttöä lähimetsä-teemavuodella, jolloin se on järjestänyt retkiä, istuttanut lisää metsää, palkannut lähimetsäoppaita ja jopa lisännyt suojellun metsän määrää entisestään.

Lappeenranta voisi tehdä esitetylle suojelualueelle luontopolun infokyltteineen, joissa kerrotaan luonnon merkityksestä ihmisille sekä eri lajien ja varsinkin lahoppuun merkityksestä luonnon monimuotoisuudelle. Alue toimisi koulujen ja päiväkotien opetuskohteena, myös leikin ja luovuuden lähteenä, sekä yleisempänä ympäristötietoisuuden lisääjänä Green Lappeenranta ja Green reality -hengessä.

Virkistysmetsien arvot – mittaaminen ja vahvistaminen

Metsien arvoa mitataan usein vain niiden puuston taloudellisena arvona. Jos metsää ei hakata, se nähdään helposti menetettynä tulona. Virkistysalueilla metsien arvo on kuitenkin nimenomaan monipuolisessa puustossa (tai maapuuna luontoarvoja lisäämässä) ja sen luomassa luontoympäristössä marjastus-, sienestys- ja ulkoilumaastona.

Täysi-ikäisessä metsässä erilaiset pienpuuston hoitotoimenpiteet ja harvennukset käyvät lopulta tarpeettomiksi, kun luonnollisen uudistumisen myötä metsä hoitaa itse itsensä, kuten on tehnyt jo vuosituhansien ajan. Esimerkiksi Vantaalla turhia pienpuuston hakkuita on vältetty epätaloudellisena toimintana ja virkistysalueiden on annettu kehittyä luonnontilaisena. Käytännössä on päästy win-win -tilanteeseen.

Suojeltujen metsien käsittely

Suojelualueilla on mahdollista kaataa polkujen läheltä vaaralliset, esimerkiksi toisiinsa nojaavat puut metsään lahoppuiksi tai siirtää sinne polulle kaatuneet puut. Näin tehdään mm. ulkoilijoiden suosimissa suojelluissa luontokohteissa kuten kansallispuistoissa. Suojelualuetta muodostettaessa ja tarkempaa rajausta tehdessä kuullaan myös lähialueen asukkaiden mielipiteet huomioiden heidän näkemyksensä muutoksista tonttien ja teiden välittömässä läheisyydessä.

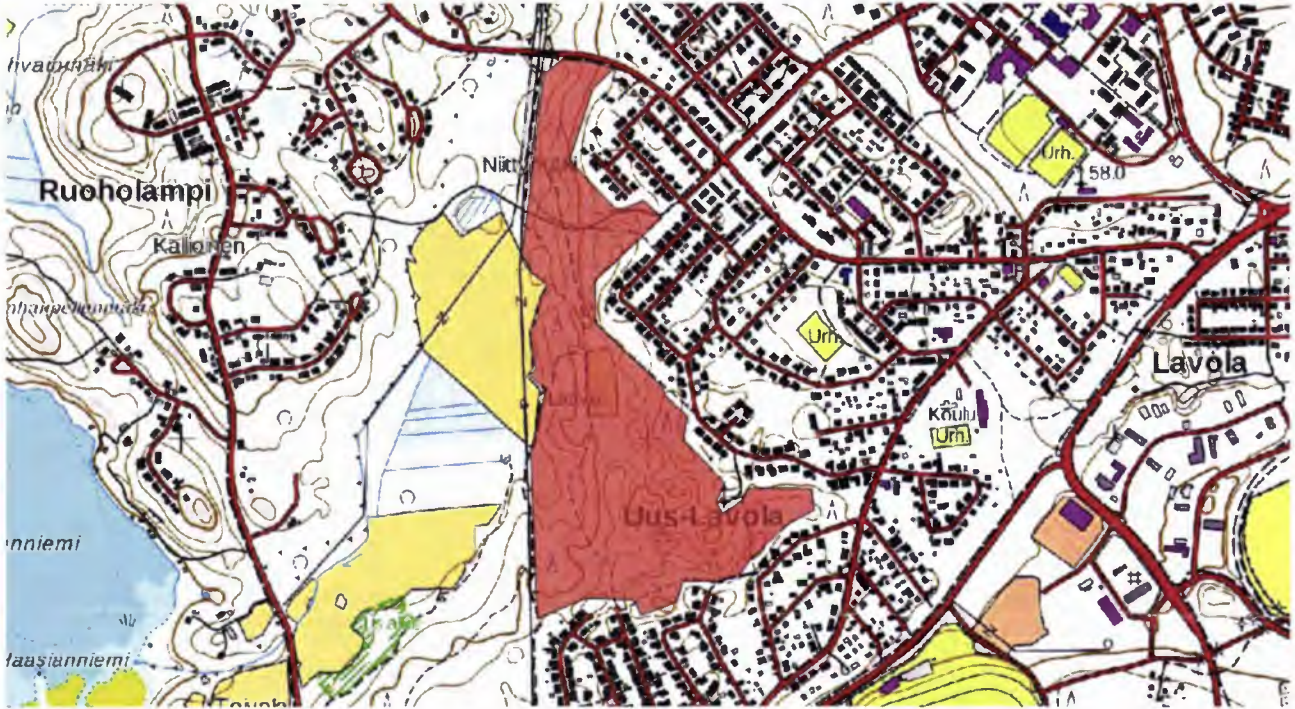
Esitämme, että kaupunki päättää tehdä Uus-Lavolan metsäalueesta virkistyskäyttöön tarkoitetun suojelualueen. Ripeästi toimimalla toimenpide ehtii vielä Suomi 100-lahjaksi.

[Handwritten signatures and names]
Tuija Marret Pyhäläinen
LEENA LIPINEN-MOJERIN

[Handwritten signatures and names]
Kimmo Klemola
Pasi Alander
HANNA HOLOPAINEN

Aloite metsäalueen suojelemiseksi Uus-Lavolassa

Uus-Lavolan ja Ruoholammen välissä sijaitsee pääasiassa kaupungin omistuksessa oleva laaja, monimuotoinen metsäalue. Siellä viihtyvät ulkoilijoiden ohella liito-oravat, sillä puusto on moni-ikäistä ja -lajista. Alueella on potentiaalia muodostua vielä nykyistä monimuotoisemmaksi luontokohteeksi ja luontoarvoiltaan rikkaaksi virkistysalueeksi, jos sen annetaan kehittyä rauhassa.

Esitämme suojeltavaksi metsäaluetta (oheinen kuva, alue punaisella), jota voidaan myös laajentaa alueen pohjoispuolelle kaupungin omistamiin metsiin. Valmistelussa olevassa osayleiskaava-alueuunnoksessa virkistysalueeksi merkittyyn alueeseen ei kohdistu rakentamispaineita. Jos ympäröivän alueen asutus tulevaisuudessa lisääntyisikin, metsän virkistysarvo korostuu entisestään, kun käyttäjiä on enemmän.

Lähiluonnon merkitys ihmisille

Mahdollisuus luonnossa liikkumiseen on tärkeää kaupunkialueen asukkaille. Jo 20 minuuttia viherympäristössä riittää alentamaan verenpainetta. Luonnon monimuotoisuus lisää terveyshyötyjä, sillä eliöstöltään rikkaassa luonnossa liikkuminen vähentää allergiaa ja muita tulehduksellisia sairauksia sekä lisää henkistä hyvinvointia. Elävät lähiluontokohteet voidaan rinnastaa terveyttä edistäviin sosiaali- ja terveydenhuollon palveluihin, vieläpä erittäin edullisiin sellaisiin. Luonnollinen lähimetsä on parhaimmillaan oikea terveystmetsä!

Virkistysnäkökulmasta metsä toimii parhaiten silloin kun metsässä ollessaan ei näe rakennettua ympäristöä – ”metsän sisällä”. Tällaiset virkistysarvot on tärkeää huomioida kaupunkiluontoalueiden hoitosuunnitelmissa. Kapeillakin metsäalueilla tiheä reunapuusto voi parantaa metsän virkistysarvoa ja **nimenomaan laajoja metsäalueita** ei saa kaventaa liiaksi. Hyvä virkistysmetsä on laaja, monimuotoinen ja vaihteleva, ja parhaimmillaan se yhdistää alueita verkostoksi, jossa pidemmätkin ulkoilulenkit ovat mahdollisia.